Tisková sdělení Mezinárodního úřadu práce.

Mezinárodní upevnění osmihodinné pracovní doby. Washingtonská úmluva nebude revidována. Washingtonská úmluva o osmihodinné pracovní době, usnesená na prvním zasedání Mezinárodní konference práce v r. 1919 a dosud ratifikovaná 14 státy, byla v poslední době cílem snah po dosažení její revise. Ty vycházely z jejího ustanovení, že nejpozději po desíti letech od jejího vstoupení v platnost, tedy v r. 1931, má Správní rada Mezinárodního úřadu práce podati Konferenci práce zprávu o jejím provádění, a rozhodnouti, zda a v jakých bodech by se mělo jednati o její revisi. Ustanovení to, společné všem mezinárodním sociálním úmluvám, bylo ovšem původně myšleno na prospěch možnosti jejich dalšího zlepšení spíše než zúžení jejich dosahu řadou výjimek. Tomu se dělnická skupina ve Správní radě M. ú. p. energicky bránila již tehdy, když předloni anglická konservativní vláda přišla s návrhem na revisi washingtonské úmluvy; návrh ten byl loni na jaře zamítnut. Při zasedání Správní rady, konaném během posledního zasedání Mezinárodní konference práce, ujala se znovu návrhu na revisi vláda švédská a opakovala ho při této poslední příležitosti, kdy o věci v patřičné lhůtě bylo definitivně rozhodováno. Zástupci dělnictva i vládní zástupci Belgie, Polska, Francie a Německa vyslovili se proti revisi. Při hlasování podle jmen byl švédský návrh na revisi definitivně zamítnut 14 hlasy proti 7. Pro revisi odevzdáno 6 hlasů zaměstnavatelské skupiny a jediný hlas vládní, totiž samotného navrhovatele, švédského delegáta. Je tedy již úplně rozhodnuto, že washingtonská úmluva o osmihodinné pracovní době revidována nebude; to znamená její důležité mezinárodní upevnění. Situace nebyla již návrhu na revisi příznivá. Německo projednávaným zákonem připravuje svou ratifikaci a v Anglii nynější vláda podala letos na jaře sněmovně návrh na ratifikaci úmluvy o osmihodinné pracovní době. Tím by vstoupila automaticky v platnost ratifikace francouzská. Také v Italii byl nedávno podán návrh zákona, mající za účel přeměniti italskou ratifikaci podmínečnou na bezvýhradnou.

XIV. zasedání Mezinárodní konference práce. Čtrnácté zasedání Mezinárodní konference práce konalo se v Ženevě od 10. do 28. června. Vyznačovalo se rekordní účastí 51 z 55 členských států Mezinárodní organisace práce při Svazu národů. Československou delegaci tvořili: za vládu delegáti min. rada dr. Brablec z ministerstva sociální péče, min. rada dr. Ing. Kurz z ministerstva veřejných prací a technický poradce dr. Skoch z ministerstva sociální péče; za zaměstnance delegát V. Němeček, předseda Odborového sdružení československého, a techničtí poradci posl. Pohl z téže centrály, posl. Lanc a ústř. tajemník Č. O. B. Bílý z Československé obce dělnické a poslanec Petr z odborového hnutí křesťansko-sociálního; za zaměstnavatele delegát posl. dr. Hodáč, kterého v jeho nepřítomnosti zastupovali techničtí poradci z Ústředního svazu čs. průmyslníků dr. Vaněk, dr. Brexl, dr. Hexner a dr. Peters ze Svazu majitelů dolů. Předsedou zasedání byl zvolen belgický vládní delegát prof. Mahaim. Připomněl ve svém úvodním proslovu, že z Mezinárodní konference práce vyšlo již 29 sociálních úmluv, které v jednotlivých zemích byly ratifikovány již ve 390 případech. Konference přijala úmluvu o osmihodinné pracovní době soukromých zaměstnanců, hlavně v podnicích obchodního rázu, na které se nevztahuje washingtonská úmluva. Druhá přijatá úmluva stanoví, že nucená práce domorodců v koloniích má býti vůbec co nejdříve zrušena, jak o tom bude po pěti letech všeobecně rozhodnuto.